

ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ กค. 15/2552

เรื่อง การกำหนดให้การประกอบธุรกิจของสถาบันจัดอันดับ

ความน่าเชื่อถือไม่เป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์

ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 มาตรา 43 มาตรา 44 และมาตรา 64 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ก.ล.ต. ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เรื่อง การกำหนดลักษณะการให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน ลงวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2536

(2) ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 9/2541 เรื่อง การกำหนดลักษณะการให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541

ข้อ 2 ในประกาศนี้

(1) “การจัดอันดับความน่าเชื่อถือ” หมายความว่า การประเมินฐานะและความสามารถของรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม หรือกิจการใด ๆ ในการชำระคืนหนี้ตามตราสารใดตราสารหนึ่ง หรือการชำระคืนหนี้ทั้งหมด หรือการปฏิบัติตามภาระผูกพันตามหุ้นบุริมสิทธิ และแสดงผลการประเมินด้วยการให้สัญลักษณ์

(2) “สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ” หมายความว่า ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือเป็นทางค้าปกติ โดยได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

(3) “ตราสารหนี้” หมายความว่า พันธบัตร หุ้นกู้ หรือตั๋วเงิน

(4) “บริษัทใหญ่” หมายความว่า

(ก) บริษัทที่ถือหุ้นในผู้ออกตราสารหนี้เกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ออกตราสารหนี้

(ข) บริษัทที่ถือหุ้นในบริษัทตาม (ก) เกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้น

(ค) บริษัทที่ถือหุ้นต่อไปเป็นทอด ๆ โดยเริ่มจากบริษัทที่ถือหุ้นในบริษัทตาม (ข) โดยการถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวในแต่ละทอดมีจำนวนเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทที่ถูกถือหุ้นนั้น

(ง) บริษัทที่ถือหุ้นในผู้ออกตราสารหนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมรวมกันเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ออกตราสารหนี้

การถือหุ้นของบริษัทตาม (ก) หรือ (ข) หรือ (ค) หรือ (ง) ให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการกำหนดบทนิยามในประกาศเกี่ยวกับการออกและเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภทด้วย

(5) “ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารสายแรก นับต่อจากผู้จัดการลงมา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารสายที่สี่ทุกราย และให้หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารในสายงานบัญชีหรือการเงินที่เป็นระดับผู้จัดการฝ่ายขึ้นไปหรือเทียบเท่า

ข้อ 3 การให้คำแนะนำแก่ประชาชนในลักษณะของการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ที่กระทำโดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน

ข้อ 4 สำนักงานจะเห็นชอบให้บุคคลใดประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือได้ จะต้องเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งตามข้อ 5 หรือข้อ 6

ข้อ 5 สำนักงานอาจประกาศให้ความเห็นชอบสถาบันที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศอยู่แล้ว เป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือได้ โดยกิจการดังกล่าวจะจัดอันดับความน่าเชื่อถือเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้เท่านั้น

(1) การเสนอขายตราสารหนี้ที่ออกโดยนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) มีบริษัทใหญ่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ

(ข) ออกและเสนอขายตราสารหนี้ในประเทศไทยและต่างประเทศในคราวเดียวกัน

(2) การเสนอขายตราสารหนี้ที่ออกโดยนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ

(3) การเสนอขายตราสารหนี้ที่มีผู้ค้ำประกันหรือผู้รับอาวัล เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ทั้งนี้ เมื่อเป็นการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ค้ำประกันหรือผู้รับอาวัลดังกล่าว

(4) การเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่ออกโดยธนาคารต่างประเทศที่มีสาขาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการพาณิชย์เป็นสาขาเต็มรูปแบบในประเทศไทย หรือ บริษัทประกันวินาศภัยหรือบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่มีสาขาที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย

(5) การเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่มีผู้ค้าประกัน ทั้งนี้ เมื่อเป็นการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ค้าประกันดังกล่าว

ข้อ 6 นอกจากกรณีตามข้อ 5 แล้ว บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเป็นสถาบัน จัดอันดับความน่าเชื่อถือ จะต้องยื่นคำขอรับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
- (2) มีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท
- (3) มีสถาบันที่ประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับทั่วไปเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ
- (4) มีกรรมการและผู้บริหารที่มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเข้าใจและรับผิดชอบต่อสาธารณชน และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้
 - (ก) มีประวัติเคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือต้องคดีเนื่องจากการกระทำทุจริต
 - (ข) มีประวัติการทำงานอันส่อไปในทางไม่สุจริต
 - (ค) มีประวัติการบริหารงาน หรือการกระทำอื่นใดอันเป็นเหตุให้เกิดการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อย่างร้ายแรง อันแสดงถึงการขาดความรับผิดชอบ หรือความรอบคอบในการบริหารงาน
- (5) มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมในจำนวนเพียงพอเพื่อรองรับการประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ
- (6) มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่รัดกุมและเชื่อถือได้ ตลอดจนสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นอิสระและสามารถให้ความเห็นได้อย่างเป็นกลางและเป็นธรรม แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (7) มีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือซึ่งไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - (ก) เป็นสิ่งที่ใช้กันในความหมายสามัญหรือมีลักษณะไม่บ่งเฉพาะ
 - (ข) เป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอย่างใด ๆ ที่อาจขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ 7 การยื่นคำขอตามข้อ 6 ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอ ประวัติของสถาบันที่ประกอบธุรกิจการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศที่เข้าร่วมถือหุ้นหรือเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ ประวัติของกรรมการและผู้บริหาร และเอกสารหลักฐานอื่นตามที่สำนักงานกำหนด

ให้สำนักงานมีอำนาจกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งได้

ข้อ 8 ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่ยื่นคำขอตามข้อ 6 สำนักงานมีอำนาจแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอมาชี้แจง สงัดต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

ข้อ 9 ให้นำบุคคลตามข้อ 6 ที่ได้รับความเห็นชอบให้เป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือประกอบธุรกิจการเป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือภายใต้ข้อกำหนดตามข้อ 10 ถึงข้อ 16

ข้อ 10 ให้สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือประกอบธุรกิจภายใต้ขอบเขตดังต่อไปนี้

- (1) การจัดอันดับความน่าเชื่อถือ
- (2) การให้คำชี้แจงหรือเหตุผลประกอบการพิจารณาจัดอันดับความน่าเชื่อถือ

รวมทั้งข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณา

(3) การให้บริการข่าวสารข้อมูลที่ได้รับมาเนื่องจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เป็นต้น

(4) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

ข้อ 11 ในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ส่งผลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่เผยแพร่แก่ประชาชนต่อสำนักงานภายในวันทำการถัดจากวันที่ได้เผยแพร่

(2) จัดทำและส่งงบการเงินสำหรับงวดประจำปีบัญชีและรายงานประจำปีเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่อสำนักงานภายในสี่เดือนนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

(3) ยื่นรายงานหรือแสดงเอกสารตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราว ตามที่สำนักงานกำหนด ในการนี้ สำนักงานจะให้คำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้

(4) แจ้งการเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสัญลักษณ์ หรือความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ต่อสำนักงาน ก่อนการใช้สัญลักษณ์ หรือความหมายของสัญลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติม

(5) แจ้งการเปลี่ยนแปลงกรรมการและผู้บริหาร หรือคุณสมบัติของกรรมการและผู้บริหาร พร้อมทั้งส่งรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติและประวัติการทำงานของกรรมการและผู้บริหาร ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งใหม่ และหนังสือรับรองคุณสมบัติของกรรมการและผู้บริหารนั้น ต่อสำนักงานโดยไม่ชักช้า

(6) แจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่มีนัยสำคัญต่อโครงสร้างการถือหุ้น หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ต่อสำนักงานโดยไม่ชักช้า

(7) เก็บรักษาข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาจัดอันดับความน่าเชื่อถือไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่เผยแพร่ผลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้นต่อประชาชน

ข้อ 12 ห้ามมิให้สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ชื่อหรือมีหลักทรัพย์ เว้นแต่เป็นหลักทรัพย์รัฐบาล หรือได้รับการผ่อนผันจากสำนักงาน

(2) จัดอันดับความน่าเชื่อถือ โดยขาดข้อมูลที่เชื่อถือหรืออ้างอิงได้อย่างเพียงพอ

(3) จัดอันดับความน่าเชื่อถือด้วยการให้สัญลักษณ์อื่นใด นอกจากที่ได้แจ้งไว้กับสำนักงาน

(4) จัดอันดับความน่าเชื่อถือให้แก่กิจการที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ หรือกรรมการหรือผู้บริหารมีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้น ไม่สามารถดำเนินงานหรือให้ความเห็นได้ตามข้อ 6(6)

(5) ทำการอื่นใดที่สำนักงานกำหนดว่าเป็นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชนซึ่งใช้ผลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ

ข้อ 13 สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากสำนักงานเข้าไปในสถานที่ตั้งสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ หรือสถานที่ซึ่งรวบรวมหรือประมวลข้อมูลของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามประกาศนี้

ข้อ 14 ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือใด กระทำการหรือไม่กระทำการ หรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้น แก้ไขการกระทำดังกล่าว หรือกระทำการ หรือควั่นกระทำการภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนดได้

- (1) กระทำการไม่เหมาะสม
- (2) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 6
- (3) ประกอบกิจการนอกขอบเขตธุรกิจที่ระบุในข้อ 10
- (4) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 11 ข้อ 12 หรือข้อ 13

ข้อ 15 ในกรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือใดนั้นกระทำการไม่เหมาะสม อย่างร้ายแรง หรือมีกรรมการหรือผู้บริหารที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 6(4) หรือ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 12 อันมีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน อย่างร้ายแรง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตามข้อ 14 สำนักงานอาจมีคำสั่งให้ สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้น ถอดถอนกรรมการหรือผู้บริหารซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดกรณีดังกล่าว และให้แต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนด้วยก็ได้

ข้อ 16 สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงาน ตามข้อ 14 อันมีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตามข้อ 15 สำนักงานอาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบสถาบัน จัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้น และผู้ที่ถูกเพิกถอนความเห็นชอบจะถือเอาประโยชน์ตามข้อ 3 ต่อไปอีกมิได้

ในการเพิกถอนการให้ความเห็นชอบ สำนักงานจะกำหนดระยะเวลาที่ไม่ให้ผู้ถูกเพิกถอน ความเห็นชอบนั้นยื่นขอความเห็นชอบใหม่ต่อสำนักงานด้วยก็ได้

ข้อ 17 ให้บรรดาประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ คำสั่ง และหนังสือเวียน ที่ออกหรือวางแผนปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการกำหนดลักษณะการให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่ไม่ถือเป็นการประกอบ ธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน ลงวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2536 ซึ่งใช้บังคับอยู่ ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดแห่ง ประกาศนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ คำสั่ง และหนังสือเวียน ที่ออกหรือวางแผนปฏิบัติตามประกาศนี้ ใช้บังคับ

ข้อ 18 ในกรณีที่มีประกาศฉบับอื่นใดอ้างอิงประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เรื่อง การกำหนดลักษณะการให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน ลงวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2536 ให้การอ้างอิงดังกล่าวหมายถึงการอ้างอิงประกาศฉบับนี้

ข้อ 19 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2552

(นายวิจิตร สุพินิจ)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

หมายเหตุ : เหตุผลในการออกประกาศฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 กำหนดให้การอนุญาตให้เสนอขายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่เป็นอำนาจของคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ซึ่งในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ไม่ถือว่าการประกอบธุรกิจการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน จึงเห็นควรปรับปรุงประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เรื่อง การกำหนดลักษณะการให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่ไม่ถือเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการเป็นที่ปรึกษาการลงทุน ลงวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2536 จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้